

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy/Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu

Wydział VIII Ubezpieczeń Społecznych

w składzie : Przewodnicząca SSO Natalia Barecka

Protokolant st. sekr. sąd. Karina Szkolniak

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2014 roku w Poznaniu

odwołania ***M. B.***

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 22 maja 2014 r. nr (...) znak (...) - (...) sprostowanej postanowieniem z dnia 5 czerwca 2014 r. nr (...) znak (...)

w sprawie ***M. B.***

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o podleganie obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu

1. oddala odwołanie

2. zasądza od odwołującej na rzecz pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

/-/ N. B.

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...) z dnia 22 maja 2014 roku, sprostowaną postanowieniem nr (...) z dnia 5 czerwca 2014 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., działając na podstawie art. 83 ust. 1, art. 83 ust. 1 pkt 2, art. 38 ust. 1 oraz zgodnie z art. 38 ust. 1 w zw. z art. 83 ust. 1 oraz art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 8 ust. 6 pkt 1, art. 9 ust. 4c ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2013 roku poz. 1442) stwierdził, że ***M. B.*** jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom/u emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu w okresie od 1 stycznia 2008 r. do 29 lutego 2012 r.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał na to, że odwołująca w okresie 1.01.2008 – 29.02.2012 zgłosiła się do obowiązkowego ubezpieczenia społecznego z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej. Tymczasem zgodnie z obowiązującymi przepisami, ponieważ pobierała rentę z tytułu niezdolności do pracy i miała ustalone prawo do emerytury mogła od dnia 1.01.2008 r. zgłosić się do dobrowolnego ubezpieczenia społecznego. /vide decyzja w aktach ZUS/

M. B. odwołała się od powyższej decyzji w przepisany prawem trybie i terminie wnosząc o jej uchylenie i zasądzenie kosztów postępowania wg norm przepisanych.

Uzasadniając odwołującą wskazała na to, że jakkolwiek miała od dnia 1 kwietnia 2004 r. przyznane prawo do emerytury, to z uwagi na to, iż Zakład odmówił prawa do jej wypłaty, pobierała rentę z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy. Prawo do emerytury Zakład przyznał jej od 1 marca 2012 r.

i dopiero od tej daty można mówić o tym, że miała ustalone prawo do emerytury w rozumieniu art. 9 ust. 4c ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Tym samym zaskarżona decyzja jest wadliwa. Dodała, że Zakład w trakcie trwania ubezpieczenia przypominał jej o obowiązku opłacania składek żądając wykazania przychodu, jak i wzywając do zapłaty składek. /vide odwołanie k. 2 – 4 akt/

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko i argumentację przedstawione w zaskarżonej decyzji. /vide odpowiedź na odwołanie k. 24 akt /

Na rozprawie w dniu 12.11.2014 r. pełnomocnik ZUS wniósł o przyznanie kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. B. urodziła się w dniu (...), a tym samym 60 lat ukończyła w roku 2008.

dowód : bezsporne

W okresie od dnia 15 października 1975 r. do dnia 30 czerwca 1991 r. odwołująca pracowała na pełen etat w Okręgowym Zarządzie Dochodów Państwa i Kontroli Finansowej, po czym w Izbie Skarbowej w Z., ostatnio jako komisarz skarbowy. Nadto w okresie od 1 sierpnia 1991 r. do dnia 30 czerwca 1992 r. była zatrudniona w Urzędzie Skarbowym w W. jako starszy komisarz skarbowy. Świadczenia pracy potwierdzające te zatrudnienia odwołująca złożyła w maju 1995 roku przy wniosku o doliczenie do wymiaru renty lat przepracowanych po przyznania prawa do tego świadczenia.

Z kolei z dniem 1 września 1995 r. M. B. zaczęła prowadzić działalność gospodarczą w postaci Biura (...) mającego siedzibę w W.. Z tego tytułu początkowo opłacała jedynie składki na ubezpieczenie zdrowotne, a w okresie od 1 stycznia 2008 r. do 29 lutego 2012 r. zgłosiła się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych jako rencista opłacając z tego tytułu składki na ubezpieczenia społeczne.

dowód : bezsporne, świadectwa pracy (k. 49 i 50 akt rentowych), wydruk z (...) (k. 5 akt), deklaracja (...) (k. 46 akt), deklaracja rozliczeniowa (k. 45 akt)

W dniu 30 stycznia 1976 r. odwołująca uległa wypadkowi przy pracy.

W lipcu 1985 roku jej pracodawca, czyli Urząd Skarbowy w Z. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych w Z., wniosek o przyznanie renty wypadkowej.

Decyzją z dnia 26 listopada 1985 r. M. B. przyznano od dnia 1 kwietnia 1985 r. prawo do renty inwalidzkiej z tytułu wypadku przy pracy. Komisja Lekarska ds. Inwalidztwa i Zatrudnienia zaliczyła ją do trzeciej grupy inwalidów z powodu inwalidztwa będącego następstwem wypadku przy pracy jakiemu uległa 30 stycznia 1976 r.

Kolejnymi decyzjami przyznawano prawo do dalszej renty. Decyzją z dnia 27 listopada 1998 r. odwołującej przyznano prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem i to na okres do 31 sierpnia 2000 r. Następnie decyzją z dnia 15 września 2000 r. przyznano jej prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem i to na stałe.

dowód : bezsporne, decyzja w aktach rentowych

Decyzją z dnia 25 stycznia 1994 r. odwołującej przyznano prawo do renty inwalidzkiej 2 grupy inwalidów z ogólnego stanu zdrowia i to od dnia 1 sierpnia 1993 r. Wypłatę świadczenia zawieszono z uwagi na wypłacanie świadczenia korzystniejszego.

dowód : bezsporne, decyzja w aktach rentowych

W dniu 14 kwietnia 2004 r. M. B. wystąpiła o przyznanie prawa do emerytury. We wniosku podała, że prowadzi własną działalność.

Decyzją z dnia 23 kwietnia 2004 r. organ rentowy przyznał odwołującej prawo do wcześniejszej emerytury i to od dnia 1 kwietnia 2004 r. Do ustalenia wysokości emerytury przyjęto podstawę wymiaru renty, uwzględniono 24 lata 4 miesiące okresów składkowych. Wysokość świadczenia zmniejszono połowę z tytułu zbiegu z rentą o symbolu PP. Na decyzji postawiono pieczętkę o treści : bez wypłaty oraz zawieszono, brak zaświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę.

W dniu 10 maja 2005 r. organ rentowy wydał decyzję przeliczającą wysokość świadczenia; na pierwszej jej stronie ponownie umieszczono pieczętkę o zawieszeniu emerytury z uwagi na brak rozwiązania umowy o pracę. W punkcie V decyzji wpisano natomiast, że odwołująca ma prawo do jednego świadczenia wybranego lub korzystniejszego, którego wysokość podana jest w decyzji o symbolu PP.

dowód : bezsporne, wniosek i decyzje w aktach emerytalnych

Od roku 2005 organ rentowy kierował do odwołującej wezwania o nadesłanie zaświadczenia wystawionego przez pracodawcę o wysokości przychodu w roku poprzednim z tytułu zatrudnienia. W odpowiedzi odwołująca składała pisma, w których informowała o wysokości osiągniętego dochodu z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej oraz o tym, że opłaca składkę zdrowotną z tego tytułu. Nadto od roku 2006 wpływały zaświadczenia o wysokości przychodu osiągniętego z tytułu bycia członkiem Rady Nadzorczej w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w W..

Decyzjami z dnia 27 czerwca 2005 r., 21 kwietnia 2006 r. oraz decyzją bez daty organ rentowy informował o tym ile wynosił łącznie jej dochód kolejno w latach 2004, 2005 i 2006 oraz o tym, że nie przekroczył on niższej kwoty granicznej przychodu.

Podobne wezwania ze strony ZUS oraz odpowiedzi odwołującej o wysokości dochodu z prowadzonej działalności gospodarczej wpływały do Zakładu w kolejnych latach.

dowód : bezsporne, wezwania ZUS o nadesłanie zaświadczeń, pisma odwołującej o wysokości dochodu z działalności, zaświadczenia o dochodzie z Rady Nadzorczej, decyzje w aktach emerytalnych

W czerwcu 2008 roku odwołująca złożyła wniosek o przeliczenie renty z tytułu wypadku w pracy i to w związku z tym, że od stycznia 2008 roku opłaca składki rentowe i emerytalne z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

Po uzyskaniu potwierdzenia przebiegu ubezpieczenia od 1.01.2008 r., decyzją z dnia 27 czerwca 2008 r. dokonano przeliczenia wysokości emerytury doliczając okres podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej (...).01. – 31.05.2008, a tym samym uwzględniając staż 24 lat 9 miesięcy okresów składkowych. W punkcie V decyzji wpisano, że odwołująca ma prawo do jednego świadczenia wybranego lub korzystniejszego, którego wysokość podana jest w decyzji o symbolu PP.

Z kolei decyzją z dnia 27 czerwca 2008 r. dokonano przeliczenia wysokości renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem uwzględniając staż w ilości 24 lat 9 miesięcy okresów składkowych oraz 3 miesiące tytułem uzupełnienia brakującego okresu do pełnych 25 lat okresów.

W styczniu 2009 roku odwołująca złożyła wniosek o ponowne przeliczenie renty z tytułu wypadku w pracy w związku z tym, że od stycznia 2008 roku opłaca składki rentowe i emerytalne z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

Po uzyskaniu potwierdzenia przebiegu ubezpieczenia od 1.06.2008 r., decyzją z dnia 26 lutego 2009 r. dokonano przeliczenia wysokości emerytury odwołującej doliczając okres podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej (...) 06. – 31.07.2008, a tym samym uwzględniając staż 24 lat 11 miesięcy okresów składkowych. W punkcie V decyzji wpisano, że odwołująca ma prawo do jednego świadczenia wybranego lub korzystniejszego, którego wysokość podana jest w decyzji o symbolu PP.

Z kolei drugą decyzją z tej daty dokonano przeliczenia wysokości renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem uwzględniając staż w ilości 24 lat 11 miesięcy okresów składkowych oraz 1 miesiąc tytułem uzupełnienia brakującego okresu do pełnych 25 lat okresów.

Decyzjami z dnia 8 października 2009 r., 8 marca 2010 r., 22 czerwca 2010 r., 17 marca 2011 r. uwzględniając wnioski odwołującej organ rentowy przeliczał wysokość emerytury oraz renty wypadkowej uwzględniając dalsze okresy prowadzenia działalności gospodarczej i opłacania z tego tytułu składek na ubezpieczenia społeczne.

dowód : bezsporne, wnioski decyzje w aktach ZUS

W marcu 2012 roku M. B. złożyła wniosek o uruchomienie z dniem 1.03.2012 r. wypłaty emerytury oraz wstrzymanie renty, a nadto o doliczenie do stażu pracy okresu prowadzenia od 1.01.2008 r. działalności gospodarczej oraz o przeliczenie emerytury w wersji najkorzystniejszej. Do wniosku dołączyła legitymację ubezpieczeniową oraz zaświadczenia na druku ZUS Rp-7 odnośnie lat 1975 - 1992.

Decyzją z dnia 8 czerwca 2012 r. zatytułowaną przeliczenie emerytury dokonano przeliczenia tego świadczenia od dnia 1 marca 2012 r. Do ustalenia wysokości świadczenia uwzględniono 28 lat 6 miesięcy okresów składkowych, (...) 99,79 % oraz aktualną kwotę bazową tj. 2.974,69 zł.

Jednocześnie decyzją z tej samej daty dokonano przeliczenia wysokości renty wypadkowej. W punkcie V decyzji wpisano, że odwołująca ma prawo do jednego świadczenia wybranego lub korzystniejszego, którego wysokość podana jest w decyzji o symbolu E.

Z dniem 1 marca 2012 r. organ rentowy podjął wypłatę emerytury jako świadczenia korzystniejszego.

dowód : bezsporne, wniosek i decyzje w aktach ZUS

Z kolei decyzją o symbolu E1 z dnia 4 stycznia 2013 r. przyznano odwołującej prawo do emerytury i to od dnia 1.11.2012 r. Do ustalenia wysokości świadczenia uwzględniono 28 lat 6 miesięcy okresów składkowych, (...) 123,55 % oraz aktualną kwotę bazową tj. 2.974,69 zł do części socjalnej, a do części stażowej – 1.829,24 zł. Na decyzji napisano „przeliczenie niekorzystne”.

Następnie decyzją z dnia 10 stycznia 2013 r. o symbolu E przyznano odwołującej prawo do emerytury i to od dnia 1.11.2012 r. Do ustalenia wysokości świadczenia uwzględniono 28 lat 6 miesięcy okresów składkowych, (...) 123,55 % oraz dotychczasową kwotę bazową tj. 1.829,24 zł. Na decyzji napisano „przeliczenie niekorzystne”.

dowód : bezsporne, decyzje w aktach ZUS

W styczniu 2009 roku do pozwanego wpłynął wniosek o wystawienie zaświadczenia o nabytych uprawnieniach do wcześniejszej emerytury w roku 2004 celem przedłożenia w PFRON. W zaświadczeniu z dnia 13 stycznia 2014 r. Zakład podał, że prawo do świadczenia emerytalnego M. B. nabyła zgodnie ze złożonym wnioskiem od 1 kwietnia 2004 r. (decyzja z dnia 23 kwietnia 2004 r.). Dodano, że wobec prowadzenia działalności gospodarczej i osiągnięcia z tego tytułu przychodu, podjęto wypłatę renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem jako świadczenie korzystniejsze, a wypłata emerytury została zawieszona.

Z kolei w piśmie z dnia 25.02.2014 r. skierowanym do Prezesa Zarządu Państwowego Funduszu Osób Niepełnosprawnych podano, że odwołująca podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r.

dowód : wniosek oraz decyzje w aktach ZUS , pismo z 25.02.2014 (k. 9 akt)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zebrane w aktach rentowych i emerytalnych odwołującej, jak i w aktach sprawy, a nadto uwzględniając zeznania odwołującej. Całość zebranego materiału dowodowego Sąd uznał za wiarygodny albowiem tworzył zwartą i logiczną całość wzajemnie się potwierdzając i uzupełniając. Sąd nie znalazł żadnych podstaw, aby kwestionować złożone dokumenty z urzędu, a i żadna ze stron nie podnosiła zarzutu ich nieprawdziwości.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem sporu w niniejszym procesie było to, czy w okresie 1.01.2008 – 29.02.2012 odwołująca podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Spór dotyczył kwestii prawa a nie ustaleń faktycznych.

W myśl uregulowań art. 6 ust.1 pkt.5, art. 12 ust.1 i art.13 pkt.1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2007 roku nr 11 poz. 74 ze zm.) osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą podlegają obowiązkowo ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia rozpoczęcia wykonywania tej działalności aż do jej zakończenia. Definicję pojęcia osoba prowadząca działalność gospodarczą zawiera art. 8 ust. 1 pkt 6 powołanej ustawy, który do grona takich osób w ppk 1) zalicza osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych.

Zgodnie z art. 9 ust. 4 cyt. ustawy osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, 3 i 13-18, mające ustalone prawo do emerytury lub renty, podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. Natomiast osoby, o których mowa w art. 6 nie wymienione w ust. 4, mające ustalone prawo do emerytury lub renty, podlegają dobrowolnie ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (art. 9 ust. 5 cyt. ustawy).

Brzmienie art. 9 ust. 5 cyt. ustawy zostało zmienione od dnia 1 stycznia 2008 r., kiedy dodano ust. 4c do art. 9. Zmiana ta została wprowadzona ustawą z dnia 1 lipca 2005 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. nr 169 poz. 1412) i to – wobec kolejnych zmian w zakresie daty wejścia w życie - właśnie ostatecznie od dnia 1 stycznia 2008 r. Od dnia 1.01.2008 treść przedmiotowych przepisów była następująca

4. Osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, 3 i 18a, mające ustalone prawo do emerytury lub renty, podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

4c. Osoby prowadzące pozarolniczą działalność, o której mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1, mające ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym do czasu ustalenia prawa do emerytury.

5. Osoby, o których mowa w art. 6, niewymienione w ust. 4 i 4c mające ustalone prawo do emerytury lub renty podlegają dobrowolnie ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowym.

Z analizy w/w przepisów – w brzmieniu od dnia 1.01.2008 r. - wynika więc to, że rencista z tytułu niezdolności do pracy będący jednocześnie przedsiębiorcą, tzn. osiągający przychody z pozarolniczej działalności gospodarczej zasadniczo podlega z tytułu tej działalności obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym – emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu. Z momentem jednak ustalenia takiemu renciście prawa do emerytury może on dalej podlegać tym ubezpieczeniom dobrowolnie. Objęcie dobrowolnie ubezpieczeniem emerytalnym i rentowymi następuje na wniosek – od dnia wskazanego w takim wniosku, nie wcześniej jednak niż taki wniosek zostanie zgłoszony (art. 14 ust. 1 cyt.

ustawy). Trwanie takie dobrowolnego ubezpieczenia jest ściśle uzależnione od terminowego uiszczania należnych składek z tego tytułu.

Z kolei emeryt będący jednocześnie przedsiębiorcą, tzn. osiągający przychody z pozarolniczej działalności gospodarczej nie podlega z tytułu tej działalności obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym – może on podlegać dobrowolnie ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu.

Sporne w niniejszej sprawie było to czy i w jakim zakresie powyższe regulacje mają zastosowanie do odwołującej. Poza sporem było to, że M. B. od roku 1985 pobierała rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, a w 1995 roku rozpoczęła prowadzić pozarolniczą działalność gospodarczą.

Nadto decyzją z dnia 23 kwietnia 2004 r. odwołującej przyznano prawo do emerytury.

Podstawę prawną decyzji z dnia 23 kwietnia 2004 r. stanowił art. 31 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2004 roku nr 39 poz. 353), zgodnie z którym osoby urodzone przed dniem 1.01.1949 r. uprawnione do renty z tytułu niezdolności do pracy z tytułu wypadku przy pracy mogą przejść na emeryturę – w przypadku kobiety – po ukończeniu 55 lat i przy legitymowaniu się 20 letnim okresem składkowym i nieskładkowym.

Co istotne osoba uprawniona do renty z tytułu niezdolności do pracy z ustawy wypadkowej oraz do emerytury ma prawo do wypłaty albo renty zwiększonej o połowę emerytury albo emerytury zwiększonej o połowę renty (art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych). Jeżeli jednak tak osoba osiąga przychód powodujący zawieszenie prawa do świadczeń lub zmniejszenie ich wysokości określony w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, to wówczas nie stosuje się ust. 1 do art. 26 czyli nie wypłaca się 1,5 świadczenia (art. 26 ust. 3 cyt. ustawy). Co istotne prawo do pobierania emerytury w zbiegu z rentą z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy jest wyłączone w przypadku osiągania przez taką osobę przychodu, z którym łączy się obowiązek ubezpieczenia społecznego, bez względu na wysokość tego przychodu. Sytuacja ta dotyczy także osób, które osiągną wiek emerytalny.

Odnosząc powyższe przepisy do sytuacji odwołującej stwierdzić należy, że skoro od dnia 1 kwietnia 2004 r. zostało jej przyznane prawo do emerytury, to z racji osiągania przychodu z prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej nie mogła pobierać tego świadczenia w zbiegu z pobieraną od 1985 roku rentą z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Mogła pobierać tylko jedno świadczenie – wyższe lub wybrane przez siebie. Tym samym zasadnie organ rentowy przyznając decyzją z dnia 23 kwietnia 2004 r. prawo do emerytury zawiesił jej wypłatę. Nastąpiło to jednak nie z uwagi na brak rozwiązania umowy o pracę – jak wskazano w decyzji – a z uwagi na to, że wysokość emerytury (963,28 zł) była niższa od wysokości pobieranej renty (994,48 zł).

Ostatnią kwestią do rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie było ustalenie tego, czy odwołująca jest osobą o której mowa w regulacji art. 9 ust. 4c ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, czyli czy w okresie spornym 1.01.2008 – 29.02.2012 była osobą prowadzącą działalność gospodarczą mającą ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy i mającą ustalone prawo do emerytury. Zdaniem odwołującej przed dniem 1 marca 2012 r. nie była osobą mającą ustalone prawo do emerytury, bo wypłata emerytury była zawieszona. W ocenie Sądu taka interpretacja przedmiotowego przepisu nie jest prawidłowa. Osobą mającą ustalone prawo do emerytury jest bowiem każda osoba, której organ rentowy przyznał prawo do emerytury, bez względu na to czy przystąpił do wypłaty tego świadczenia czy też zawiesił wypłatę. Gdyby bowiem ustawodawca chciał wyłączyć z tej regulacji takie osoby jak odwołująca – wyraźnie zawarłby w ustawie zapis rozróżniający emerytów na tych, którzy świadczenie pobierają i tych, których wypłata została zawieszona. Skutkiem zawieszenia wypłaty świadczenia nie jest bowiem ustanie prawa do niego. Z kolei gdy ustają przyczyny zawieszenia wypłaty świadczenia organ rentowy nie ustala ponownie prawa do tego świadczenia a po prostu podejmuje jego wypłatę (ewentualnie ponownie ustala wysokość świadczenia o ile wystąpią do tego przesłanki).

Reasumując M. B. z dniem 1 stycznia 2008 r., czyli z dniem wejścia w życie art. 9 ust. 4c ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych była osobą prowadzącą działalność gospodarczą i jednocześnie mającą ustalone prawo

tak do renty z tytułu niezdolności do pracy, jak i do emerytury. W efekcie od tego dnia uzyskiwanie przez nią przychodu z pozarolniczej działalności gospodarczej skutkowało jedynie dobrowolnym podleganiem z tego tytułu ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu. Tym samym nie podlegała obowiązkowo tym ubezpieczeniom.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oraz powołanych w uzasadnieniu przepisów prawa materialnego, oddalił wniesione odwołanie uznając zaskarżoną decyzję za prawidłową.

Ponieważ Sąd orzeka zgodnie z obowiązującymi przepisami, nie opierając się na zasadach współzycia społecznego, to działania organu rentowego, które nijako utwierdzały odwołującą w przekonaniu, iż w spornym okresie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym (na co powołuje się w piśmie z dnia 9.09.2014 r.) nie mogły skutkować innym rozstrzygnięciem.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., ustalając wysokość wynagrodzenia pełnomocnika odwołującego, stosownie do § 11 ust. 2 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 roku Nr 490) mając na uwadze charakter sprawy i nakład jego pracy.

SSO Natalia Barecka